

SERVICE DE PRESSE ET D'INFORMATION
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ

ΒΕΛΓΙΟ

ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Πληθυσμός: 10.239.085 κάτοικοι (2000)

Συνολική έκταση: 32.547 τετρ. χλμ.

Ομοσπονδιακή
πρωτεύουσα: Βρυξέλλες

Αρχηγός κράτους: Βασιλιάς Αλβέρτος Β'

Εθνική γιορτή: 21 Ιουλίου

Εθνικές γλώσσες: ολλανδική, γαλλική και
γερμανική

Νόμισμα: Την 1η Ιανουαρίου 1999, το βελγικό φράγκο αντικαταστάθηκε από το ευρώ ως επίσημο νόμισμα.
(1 ευρώ = 40,3399 βελγικά φράγκα)

ΑΕΠ: 9.064 δισ. βελγικά φράγκα (1998)

Ετήσια ανάπτυξη: 1,9% (1999)

Ενεργός πληθυσμός κατά τομέα (1999):

Γεωργία:	1,5%
Βιομηχανία:	28,2%
Υπηρεσίες:	70,3%

Ωρα: GMT + 1 ώρα

Θερινή ώρα: GMT + 2 ώρες

Μέτρα και σταθμά: Μετρικό σύστημα

Τάση ηλεκτρικού ρεύματος:	220 V
Πληθυσμιακή πυκνότητα:	333 κάτοικοι / τετρ. χλμ. (1999)
Γεωγραφικό κέντρο:	Nil-Saint-Vincent
Μέγιστο υψόμετρο:	Signal de Botrange (694 μ.)
Μέση θερμοκρασία:	11,2 βαθμοί Κελσίου (2000)
Μέση βροχόπτωση:	852 χιλιοστόμετρα (2000)
Μέση ηλιοφάνεια:	1.392 ώρες (2000)

ΤΟ ΒΕΛΓΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

α. Δομή και επίπεδα εξουσίας

Από την κήρυξη της ανεξαρτησίας του, το 1830, το βελγικό κράτος είναι μια **συνταγματική μοναρχία**.

Μετά από διάφορες φάσεις κρατικής μεταρρύθμισης και την αναθεώρηση του Συντάγματος, το 1993, το Βέλγιο εξελίχθηκε από ενιαίο σε **ομοσπονδιακό κράτος**, που αποτελείται από τρεις κοινότητες (γαλλική, φλαμανδική και γερμανόφωνη) και τρεις περιοχές (Φλάνδρα, Βαλλονία και Περιοχή των Βρυξελλών).

Σύμφωνα με το ομοσπονδιακό σύστημα, που έχει τη μορφή **κοινοβουλευτικής δημοκρατίας**, υπάρχει μια κεντρική Κυβέρνηση, μια κεντρική Βουλή των Αντιπροσώπων και μια Γερουσία που έχουν έδρα τις Βρυξέλλες, ενώ η κάθε περιοχή, συμπεριλαμβανομένων και των Βρυξελλών, έχει τη δική της Κυβέρνηση και τη δική της Νομοθετική Συνέλευση (Assemblée Législative).

Το ομοσπονδιακό κράτος, οι κοινότητες και οι περιοχές αποτελούν το πρώτο επίπεδο εξουσίας του ομοσπονδιακού κράτους.

Το δεύτερο επίπεδο εξουσίας αποτελούν **οι 10 επαρχίες** της χώρας, ενώ το τρίτο επίπεδο αντιπροσωπεύουν **οι 589 δήμοι**.

β. Νομοθετική και εκτελεστική εξουσία

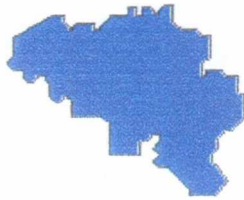
Σε επίπεδο ομοσπονδιακού κράτους, **τη νομοθετική εξουσία** ασκούν από τη μία πλευρά το ομοσπονδιακό κοινοβούλιο, το οποίο αποτελείται από δύο σώματα - τη Βουλή των Αντιπροσώπων και τη Γερουσία - και από την άλλη η κυβέρνηση, δηλαδή ο Βασιλιάς και οι υπουργοί. Ο Βασιλιάς δεν ασκεί καμία εξουσία από μόνος του. Την πλήρη ευθύνη αναλαμβάνουν οι υπουργοί, προσυπογράφοντας τα νομοσχέδια που ψηφίστηκαν στη Βουλή, καθώς και τα βασιλικά διατάγματα.

Οι 150 βουλευτές εκλέγονται άμεσα με γενική ψηφοφορία, κάθε τέσσερα χρόνια. Αντίθετα, σε ότι αφορά την εκλογή των 71 γερουσιαστών, μόνο 40 (25 Φλαμανδοί και 15 γαλλόφωνοι) εκλέγονται άμεσα από τους πολίτες, ενώ 21 γερουσιαστές διορίζονται από τις κοινότητες (10 στο φλαμανδικό Συμβούλιο, 10 στο Συμβούλιο της γαλλικής κοινότητας και 1 στο Συμβούλιο της Γερμανόφωνης κοινότητας) και άλλοι 10 διορίζονται μετά από επιλογή (6 Φλαμανδοί και 4 Γαλλόφωνοι). Τέλος, ορισμένα μέλη της βασιλικής οικογένειας είναι αυτοδίκαια γερουσιαστές.

Το ομοσπονδιακό κοινοβούλιο (η Βουλή και η Γερουσία) ψηφίζει τους νόμους. Όμως, και η κυβέρνηση συμμετέχει στην νομοθετική εξουσία, υποβάλλοντας νομοσχέδια ή τροποποιήσεις στο Κοινοβούλιο. Αυτό αφορά τόσο δικά της νομοσχέδια όσο και προτάσεις νόμου που υπέβαλαν γερουσιαστές. Άλλωστε, ένας νόμος που έχει εγκριθεί από το Κοινοβούλιο, δεν μπορεί να τεθεί σε ισχύ παρά μόνο όταν υπογραφεί από την κυβέρνηση, δηλαδή από τον Βασιλιά και τους υπουργούς. Την **ομοσπονδιακή εκτελεστική εξουσία** ασκεί η ομοσπονδιακή κυβέρνηση.

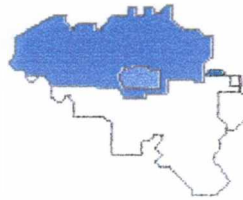
γ. Αρμοδιότητες των ομοσπονδιακών και περιφερειακών πολιτικών οργάνων

ΟΜΟΣΠΟΝΔΕΙΑΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

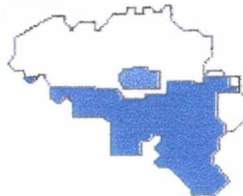

ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

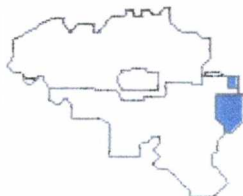
ΦΛΑΜΑΝΔΙΚΗ

ΓΑΛΛΟΦΩΝΗ

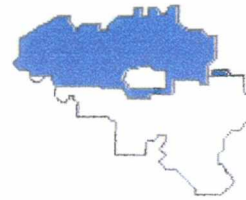

ΓΕΡΜΑΝΟΦΩΝΗ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ

ΦΛΑΜΑΝΔΙΚΗ

ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ - ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ

ΒΑΛΛΩΝΙΑ

Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση είναι αρμόδια για τομείς όπως η εξωτερική πολιτική, η εθνική άμυνα, η δικαιοσύνη, τα οικονομικά, καθώς και για ένα σημαντικό μέρος της δημόσιας υγείας και της εσωτερικής πολιτικής.

Η κεντρική κυβέρνηση μοιράζεται με τις κυβερνήσεις των περιοχών τις αρμοδιότητες στους τομείς της δημόσιας υγείας, της απασχόλησης, των επικοινωνιών και του εξωτερικού εμπορίου.

Οι περιφερειακές κυβερνήσεις είναι αποκλειστικά αρμόδιες για το περιβάλλον, το κτηματολόγιο, τον πολεοδομικό σχεδιασμό, την οικονομία, την ενέργεια, τη γεωργία, τις συγκοινωνίες, τα δημόσια έργα, την επίβλεψη και χρηματοδότηση της τοπικής αυτοδιοίκησης, η οποία είναι και ο κύριος υπεύθυνος για την εκπαίδευση, τον πολιτισμό και τη γλωσσική πολιτική. Επίσης, οι κοινότητες και οι περιοχές έχουν αρμοδιότητα να συνάπτουν σχέσεις με το εξωτερικό στους τομείς που διαχειρίζονται.

Σε ότι αφορά τις αρμοδιότητες της Βουλής και της Γερουσίας, υπάρχει μια σημαντική διαφοροποίηση, στην οποία οδήγησε η διαδικασία μεταρρύθμισης του βελγικού Κράτους.

Στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Βουλής υπόκεινται ο έλεγχος της ομοσπονδιακής κυβέρνησης, και, μεταξύ άλλων, του προϋπολογισμού, καθώς και το δικαίωμα υποβολής πρότασης μομφής. Παλιότερα, κάθε ήττα της κυβέρνησης στο Κοινοβούλιο την υποχρέωνε να παραιτηθεί. Τώρα, το Κοινοβούλιο μπορεί να υποχρεώσει την κυβέρνηση να παραιτηθεί μόνο σε περίπτωση που επιτευχθεί εναλλακτική πλειοψηφία στη Βουλή των Αντιπροσώπων.

Η Γερουσία, από την πλευρά της, έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα για την επίλυση διαφορών μεταξύ του ομοσπονδιακού Κοινοβουλίου και των Συμβουλίων των Κοινοτήτων και των Περιφερειών.

Άλλες αρμοδιότητες ασκούνται εναλλάξ από τη Βουλή και τη Γερουσία, όπως η παρουσίαση υποψηφίων για το Διαιτητικό Δικαστήριο (Cour d'Arbitrage), τον Άρειο Πάγο (Cour de Cassation) και το Συμβούλιο της Επικρατείας (Conseil d'Etat).

Τις σημαντικότερες αρμοδιότητες ασκούν, με βάση την αρχή της ισότητας, και τα δύο σώματα μαζί. Πρόκειται για τις αναθεωρήσεις του Συντάγματος και την έγκριση ορισμένων νόμων και διεθνών συνθηκών.

Όλες τις άλλες αρμοδιότητες ασκούν μεν και τα δύο σώματα, η Βουλή, όμως, έχει τον τελευταίο λόγο. Η Γερουσία είναι ένα όργανο διαβουλεύσεων, με το δικαίωμα να αναλαμβάνει πρωτοβουλίες για την υποβολή νομοσχεδίων.

Μαζί με την ομοσπονδιακή κυβέρνηση, η Βουλή και η Γερουσία υπηρετούν το γενικό συμφέρον του κράτους.

δ. Πολιτικές δυνάμεις

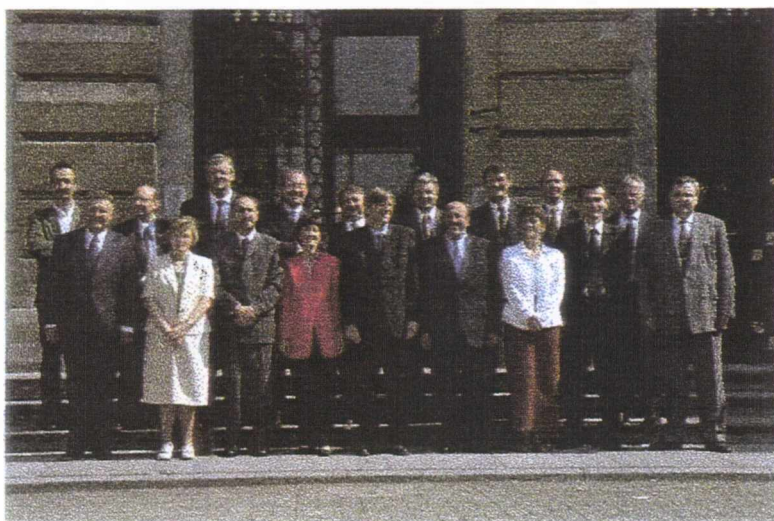
Η κατανομή των ψήφων γίνεται με το σύστημα της απλής αναλογικής. Αυτό, σε συνδυασμό με την ύπαρξη πολλών πολιτικών κομμάτων σημαίνει ότι κανένα κόμμα δεν μπορεί να εξασφαλίσει απόλυτη πλειοψηφία κι έτσι όλες οι κυβερνήσεις είναι, αναγκαστικά, κυβερνήσεις συνασπισμού.

Μέχρι σήμερα, τη διακυβέρνηση της χώρας έχουν αναλάβει κάθε είδους συνδυασμοί κυβερνητικών συνασπισμών. Η παρούσα ομοσπονδιακή Κυβέρνηση αποτελείται από συνασπισμό Φλαμανδών φιλελεύθερων (VLD), γαλλόφωνων Φιλελεύθερων (PRL - FDF - MCC), Φλαμανδών Σοσιαλιστών (SP), γαλλόφωνων σοσιαλιστών (PS), Φλαμανδών οικολόγων (Agalev) και γαλλόφωνων οικολόγων (Ecolo).

Την αντιπολίτευση αποτελούν οι Φλαμανδοί χριστιανοδημοκράτες (CVP), οι γαλλόφωνοι χριστιανοδημοκράτες (PSC) και το ακροδεξιό εθνικιστικό και ρατσιστικό φλαμανδικό κόμμα Vlaams Blok, το οποίο, τελευταία, κερδίζει όλο και περισσότερο έδαφος στη Φλάνδρα (μέχρι και 33% στην Αμβέρσα).

Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Σύνθεση και καταμερισμός των αρμοδιοτήτων των ομοσπονδιακών Υπουργών και Υφυπουργών

κ. Guy VERHOFSTADT

Πρωθυπουργός

κα Laurette ONKELINX

Αντιπρόεδρος της κυβέρνησης
και Υπουργός Εργασίας

κ. Louis MICHEL

Αντιπρόεδρος της κυβέρνησης
και Υπουργός Εξωτερικών

κ. Johan VANDELANOTTE

Αντιπρόεδρος της κυβέρνησης
και Υπουργός Προϋπολογισμού,
Κοινωνικής Πρόνοιας και Κοινωνικής
Οικονομίας

κα Isabelle DURANT

Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης
και Υπουργός Μεταφορών

κα Magda AELVOET

Υπουργός Προστασίας της
Κατανάλωσης, Δημόσιας Υγείας και
Περιβάλλοντος

κ. Antoine DUQUESNE

Υπουργός Εσωτερικών

κ. Frank VANDENBROUCKE

Υπουργός Κοινωνικών Υποθέσεων
και Συντάξεων

κ. Luc VAN DEN BOSSCHE

Υπουργός Δημόσιας Διοίκησης

κ. André FLAHAUT

Υπουργός Άμυνας

κ. Marc VERWILGHEN

Υπουργός Δικαιοσύνης

κ. Didier REYNDERS

Υπουργός Οικονομικών

κ. Rik DAEMS

Υπουργός Τηλεπικοινωνιών,
Δημοσίων Επιχειρήσεων και
Μετοχών, υπεύθυνος για τις Μεσαίες
Τάξεις

κ. Charles PICQUÉ

Υπουργός Οικονομίας και Έρευνας,
υπεύθυνος για την πολιτική των
μεγάλων πόλεων

κα Annemie NEYTS

Υπουργός, αναπληρώτρια του
Υπουργού Εξωτερικών, υπεύθυνη για
τη Γεωργία

κ. Eddy BOUTMANS

Υφυπουργός Ανάπτυξης, ανα-
πληρωτής του Υπουργού Εξωτε-
ρικών

κ. Olivier DELEUZE

Υφυπουργός Ενέργειας και Διαρκούς
Ανάπτυξης, αναπληρωτής της
Υπουργού Μεταφορών

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

K. GUY VERHOFSTADT
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Προσωπικά στοιχεία

Γεννήθηκε στις 11 Απριλίου 1953 στο Dendermonde Φλάνδρας

Σπουδές

Πτυχίο Νομικής στο Πανεπιστήμιο Γάνδης

Επαγγελματική σταδιοδρομία
Δικηγόρος στη Γάνδη

Πολιτική σταδιοδρομία

- Πρόεδρος της Φλαμανδικής Εταιρείας Φιλελεύθερων Φοιτητών της Γάνδης (1972-1974)
- Μέλος του δημοτικού συμβουλίου της Γάνδης (1976)
- Πολιτικός γραμματέας του κ. Willy De Clercq, προέδρου του PVV (Partij van de Vrijheid, Κόμμα της Ελευθερίας) των Φλαμανδών φιλελευθέρων, που αργότερα πήρε το όνομα VLD)
- Πρώτος αναπληρωτής - Βουλή των Αντιπροσώπων της εκλογικής περιφέρειας Γάνδη - Eeklo (1987)
- Αντιπρόεδρος του PVV (1979)
- Πρόεδρος της "Νεολαίας του PVV" και μέλος της Διοίκησης του PVV (1979)
- Πρόεδρος του PVV (1982)
- Βουλευτής (1985)
- Πρόεδρος του PVV (1989)
- Πρόεδρος του VLD (1992)
- "Επίτιμος Υπουργός" από το 1995
- Γερουσιαστής (Μάιος, 1995)
- Αντιπρόεδρος της Γερουσίας (Μάιος 1995)
- Πρόεδρος του VLD (7 Ιουλίου 1997)

- Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, Υπουργός Προϋπολογισμού, Επιστημονικής Πολιτικής και Σχεδιασμού (1985-1988)
- Πρωθυπουργός (12 Ιουλίου 1999 -)

K. LOUIS MICHEL
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ και ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Προσωπικά στοιχεία

Γεννήθηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 1947 στο Tirlemont

Σπουδές

Πτυχίο Φιλολογίας γερμανικών γλωσσών (ολλανδικής, αγγλικής και γερμανικής)

Επαγγελματική σταδιοδρομία

Καθηγητής ολλανδικής, αγγλικής και γερμανικής λογοτεχνίας σε ανώτερη Σχολή της Jodoigne (1968 - 1978)

Πολιτική σταδιοδρομία

- Πρόεδρος της Φιλελεύθερης Νεολαίας της περιφέρειας του Nivelles (1967 - 1977)
 - Μέλος του δημοτικού συμβουλίου της Jodoigne (1977 - 1983)
 - Πολιτικός γενικός γραμματέας του PRL (των γαλλόφωνων φιλελευθέρων) (1980 - 1982)
 - Πρόεδρος του PRL (1982 - 1990)
 - Πρόεδρος της Ομοσπονδίας των δημοτικών και επαρχιακών αξιωματούχων του PRL (1990 - 1992)
 - Πρόεδρος της κόμματος PRL του Συμβουλίου της περιφέρειας της Βαλλονίας (1991 - 1992)
 - Πρόεδρος του κόμματος PRL της Βουλής των Αντιπροσώπων (1992 - 1995)
 - Μέλος της Βουλής των Αντιπροσώπων (1978 - 1999)
 - Γερουσιαστής
 - Μέλος των Κοινοβουλευτικών Επιτροπών Οικονομικών, Προϋπολογισμού, Θεσμικών μεταρρυθμίσεων και Ελέγχου των προεκλογικών δαπανών
 - Πρόεδρος του PRL από τις 21 Οκτωβρίου 1995, εκλέχτηκε στις 24 Φεβρουαρίου 1997
 - Πρόεδρος της Ομοσπονδίας PRL - FDF - MCC
 - Δήμαρχος της Jodoigne από το 1983
 - Αντιπρόεδρος της Φιλελεύθερης Διεθνούς
 - Μέλος του Συμβουλευτικού Διακοινοβουλευτικού Συμβουλίου του Benelux
 - Μέλος του εκτελεστικού Συμβουλίου του ELDR
 - "Επίτιμος Υπουργός" από το 1995
-
- Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών (12 Ιουλίου 1999 -)